Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (peti senat)

z dne 25. junija 2020*

„Skupna zunanja in varnostna politika – Omejevalni ukrepi zaradi razmer v Ukrajini – Zamrznitev sredstev – Seznam oseb, subjektov in organov, za katere velja zamrznitev sredstev in gospodarskih virov – Ohranitev imena tožeče stranke na seznamu – Dolžnost Sveta, da preveri, ali sta bili ob sprejetju odločbe organa tretje države spoštovani pravici do obrambe in do učinkovitega sodnega varstva“

V zadevi T-295/19,

**Oleksandr Viktorovych Klymenko**, stanujoč v Moskvi (Rusija), ki ga zastopa M. Phelippeau, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

**Svetu Evropske unije**, ki ga zastopata A. Vitro in P. Mahnič, agenta,

tožena stranka,

katere predmet je predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Sklepa Sveta (SZVP) 2019/354 z dne 4. marca 2019 o spremembi Sklepa 2014/119/SZVP o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini (UL 2019, L 64, str. 7) in Izvedbene uredbe Sveta (EU) 2019/352 z dne 4. marca 2019 o izvajanju Uredbe (EU) št. 208/2014 o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini (UL 2019, L 64, str. 1) v delu, v katerem je v teh aktih ime tožeče stranke ohranjeno na seznamu oseb, na katere se nanašajo ti omejevalni ukrepi,

SPLOŠNO SODIŠČE (peti senat),

v sestavi D. Spielmann, predsednik, O. Spineanu-Matei, sodnica, in R. Mastroianni (poročevalec), sodnik,

sodni tajnik: E. Coulon,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: francoščina.

**Sodbo**

## Dejansko stanje spora

1 Obravnavani primer spada v okvir sporov v zvezi z omejevalnimi ukrepi, sprejetimi proti nekaterim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini po zatrtju demonstracij na Trgu neodvisnosti v Kijevu (Ukrajina) februarja 2014.

2 Tožeča stranka, Oleksandr Viktorovych Klymenko, je opravljala funkcijo ministra Ukrajine za prihodke in dajatve.

3 Svet Evropske unije je 5. marca 2014 sprejel Sklep 2014/119/SZVP o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini (UL 2014, L 66, str. 26). Svet je istega dne sprejel Uredbo (EU) št. 208/2014 o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini (UL 2014, L 66, str. 1).

4 V uvodnih izjavah 1 in 2 Sklepa 2014/119 je navedeno:

„(1) Svet je 20. februarja 2014 najodločneje obsodil vsakršno uporabo nasilja v Ukrajini. Pozval je k takojšnji ustavitvi nasilja v Ukrajini ter doslednemu spoštovanju človekovih pravic in temeljnih svoboščin. Ukrajinsko vlado je pozval, naj se v celoti vzdrži vsakršnih ukrepov, voditelje opozicije pa, naj se oddaljijo od vseh, ki se zatekajo k skrajnim dejanjem, vključno z nasiljem.

(2) Svet je 3. marca 2014 sklenil, da se omejevalni ukrepi osredotočijo na zamrznitev in povrnitev sredstev od oseb, ki so bile opredeljene kot odgovorne za odtujitev ukrajinskih državnih sredstev in oseb, odgovornih za kršitve človekovih pravic, z namenom ureditve [utrditve] in podpore pravni državi in spoštovanju človekovih pravic v Ukrajini.“

5 Člen 1(1) in (2) Sklepa 2014/119 določa:

„1. Zamrznejo se vsa sredstva in gospodarski viri, ki pripadajo, so v njihovi lasti, z njimi razpolagajo ali so pod nadzorom oseb, ki so bile opredeljene kot odgovorne za odtujitev ukrajinskih državnih sredstev in oseb, odgovornih za kršitve človekovih pravic, in fizičnim ali pravnim osebam, subjektom ali organom, ki so z njimi povezani, kot so navedeni v Prilogi.

2. Fizičnim ali pravnim osebam, subjektom ali organom s seznama v Prilogi se ne dajo neposredno ali posredno na razpolago ali v njihovo korist nobena sredstva ali gospodarski viri.“

6 Podrobna pravila glede te zamrznitve sredstev so določena v členu 1, od (3) do (6), Sklepa 2014/119.

7 V skladu s Sklepom 2014/119 Uredba št. 208/2014 nalaga sprejetje zadevnih omejevalnih ukrepov in opredeljuje podrobna pravila za navedene omejevalne ukrepe, ki so v bistvu enaka tistim v navedenem sklepu.

8 Imena oseb iz Sklepa 2014/119 in Uredbe št. 208/2014 so navedena na seznamu v Prilogi k navedenemu sklepu in v Prilogi I k navedeni uredbi (v nadaljevanju: seznam), skupaj z – med drugim – obrazložitvijo njihove uvrstitve. Imena tožeče stranke sprva na tem seznamu ni bilo.

9 Sklep 2014/119 in Uredba št. 208/2014 sta bila spremenjena z Izvedbenim sklepom Sveta 2014/216/SZVP z dne 14. aprila 2014 o izvajanju Sklepa 2014/119 (UL 2014, L 111, str. 91) in Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 381/2014 z dne 14. aprila 2014 o izvajanju Uredbe št. 208/2014 (UL 2014, L 111, str. 33) (v nadaljevanju skupaj: akta iz aprila 2014).

10 Z aktoma iz aprila 2014 je bilo ime tožeče stranke dodano na seznam, s podatki o identiteti „nekdanji minister za prihodke in dajatve“ ter naslednjo obrazložitvijo:

„Oseba, zoper katero v Ukrajini teče preiskava zaradi sodelovanja pri zločinih [kaznivih dejanjih] v zvezi s poneverbo ukrajinskih državnih sredstev in nezakonitega prenosa teh sredstev izven Ukrajine.“

11 Tožeča stranka je 30. junija 2014 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo, vpisano pod opravilno številko zadeve T-494/14, s katero je med drugim predlagala razglasitev ničnosti aktov iz aprila 2014 v delu, v katerem se nanašata nanjo.

12 Svet je 29. januarja 2015 sprejel Sklep (SZVP) 2015/143 o spremembi Sklepa 2014/119 (UL 2015, L 24, str. 16) in Uredbo (EU) 2015/138 o spremembi Uredbe št. 208/2014 (UL 2015, L 24, str. 1).

13 V Sklepu 2015/143 so bila z veljavnostjo od 31. januarja 2015 natančneje določena merila za uvrstitev oseb, na katere se zamrznitev sredstev nanaša, na seznam. Natančneje, člen 1(1) Sklepa 2014/119 je bil nadomeščen s tem besedilom:

„1. Zamrznejo se vsa sredstva in gospodarski viri, ki pripadajo, so v njihovi lasti, z njimi razpolagajo ali so pod nadzorom oseb, ki so bile opredeljene kot odgovorne za odtujitev ukrajinskih državnih sredstev, in oseb, odgovornih za kršitve človekovih pravic, in fizičnim ali pravnim osebam, subjektom ali organom, ki so z njimi povezani, kot so navedeni v Prilogi.

Za namene tega sklepa osebe, ki so bile opredeljene kot odgovorne za odtujitev ukrajinskih državnih sredstev, vključujejo osebe, proti katerim ukrajinske oblasti vodijo preiskavo:

(a) glede odtujitve ukrajinskih javnih sredstev ali drugega premoženja ali vpletenosti v to odtujitev; ali

(b) glede zlorabe položaja javnega funkcionarja z namenom pridobitve neupravičene koristi zanj ali za tretjo osebo, kar je povzročilo izgubo ukrajinskih javnih sredstev ali drugega premoženja, ali vpletenost v to zlorabo.“

14 Z Uredbo 2015/138 je bila v skladu s Sklepom 2015/143 spremenjena Uredba št. 208/2014.

15 Svet je 5. marca 2015 sprejel Sklep (SZVP) 2015/364 o spremembi Sklepa 2014/119 (UL 2015, L 62, str. 25) in Izvedbeno uredbo (EU) 2015/357 o izvajanju Uredbe št. 208/2014 (UL 2015, L 62, str. 1) (v nadaljevanju skupaj: akta iz marca 2015). S Sklepom 2015/364 je bil na eni strani nadomeščen člen 5 Sklepa 2014/119 s podaljšanjem uporabe omejevalnih ukrepov v delu, v katerem so se nanašali na tožečo stranko, do 6. marca 2016, na drugi strani pa je bila spremenjena Priloga k zadnjenavedenemu sklepu. Z Izvedbeno uredbo 2015/357 je bila zato spremenjena Priloga I k Uredbi št. 208/2014.

16 Z aktoma iz marca 2015 je bilo ime tožeče stranke ohranjeno na seznamu, skupaj s podatki o identiteti „nekdanji minister za prihodke in dajatve“ in s to novo obrazložitvijo:

„Oseba, zoper katero ukrajinski organi vodijo kazenski postopek zaradi odtujitve javnih sredstev ali drugega premoženja ter zlorabe položaja javnega funkcionarja z namenom pridobitve neupravičene koristi zase ali za tretjo osebo, kar je povzročilo izgubo ukrajinskih javnih sredstev ali drugega premoženja.“

17 Tožeča stranka je 15. maja 2015 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo, vpisano pod opravilno številko zadeve T-245/15, za razglasitev ničnosti aktov iz marca 2015 v delu, v katerem se nanašata nanjo.

18 Svet je 4. marca 2016 sprejel Sklep (SZVP) 2016/318 o spremembi Sklepa 2014/119 (UL 2016, L 60, str. 76) in Izvedbeno uredbo (EU) 2016/311 o izvajanju Uredbe št. 208/2014 (UL 2016, L 60, str. 1) (v nadaljevanju skupaj: akta iz marca 2016).

19 Z aktoma iz marca 2016 je bila uporaba omejevalnih ukrepov, med drugim v zvezi s tožečo stranko, podaljšana do 6. marca 2017, ne da bi bila obrazložitev njene uvrstitve na seznam spremenjena v primerjavi z aktoma iz marca 2015.

20 Tožeča stranka je z vlogo, ki jo je v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila 28. aprila 2016, v skladu s členom 86 Poslovnika Splošnega sodišča prilagodila tožbo, da bi predlagala tudi razglasitev ničnosti aktov iz marca 2016 v delu, v katerem se nanašata nanjo.

21 Splošno sodišče je s sklepom z dne 10. junija 2016, Klymenko/Svet (T-494/14, EU:T:2016:360), sprejetim na podlagi člena 132 Poslovnika, ugodilo tožbama iz točke 11 zgoraj s tem, da je ugotovilo, da sta očitno utemeljeni, in s tem, da je za nična razglasilo akta iz aprila 2014 v delu, v katerem se nanašata na tožečo stranko.

22 Svet je 3. marca 2017 sprejel Sklep (SZVP) 2017/381 o spremembi Sklepa 2014/119 (UL 2017, L 58, str. 34) in Izvedbeno uredbo (EU) 2017/374 o izvajanju Uredbe št. 208/2014 (UL 2017, L 58, str. 1) (v nadaljevanju skupaj: akta iz marca 2017).

23 Z aktoma iz marca 2017 je bila uporaba omejevalnih ukrepov podaljšana do 6. marca 2017, ne da bi bila obrazložitev določitve tožeče stranke spremenjena glede na akta iz marca 2015.

24 Tožeča stranka je z vlogo, ki jo je v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila 27. marca 2017, znova spremenila tožbo v zadevi T-245/15 tako, da je predlagala tudi razglasitev ničnosti aktov iz marca 2017 v delu, v katerem se nanašata nanjo.

25 Splošno sodišče je s sodbo z dne 8. novembra 2017, Klymenko/Svet (T-245/15, neobjavljena, EU:T:2017:792), zavrnilo vse predloge tožeče stranke iz točk 17, 20 in 24 zgoraj.

26 Tožeča stranka je 5. januarja 2018 pri Sodišču vložila pritožbo zoper sodbo z dne 8. novembra 2017, Klymenko/Svet (T-245/15, neobjavljena, EU:T:2017:792), ki je bila vpisana pod opravilno številko zadeve C-11/18 P.

27 Svet je 5. marca 2018 sprejel Sklep (SZVP) 2018/333 o spremembi Sklepa 2014/119 (UL 2018, L 63, str. 48) in Izvedbeno uredbo (EU) 2018/326 o izvajanju Uredbe št. 208/2014 (UL 2018, L 63, str. 5) (v nadaljevanju skupaj: akta iz marca 2018).

28 Z aktoma iz marca 2018 se je uporaba zadevnih omejevalnih ukrepov podaljšala do 6. marca 2019, ne da bi bila obrazložitev določitve tožeče stranke spremenjena glede na akta iz marca 2015.

29 Tožeča stranka je 30. aprila 2018 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo, vpisano pod opravilno številko zadeve T-274/18, za razglasitev ničnosti aktov iz marca 2018 v delu, v katerem se nanašata nanjo.

30 Svet in tožeča stranka sta med decembrom 2018 in februarjem 2019 izmenjala več dopisov v zvezi z morebitnim podaljšanjem zadevnih omejevalnih ukrepov zoper tožečo stranko. Natančneje, Svet je tožeči stranki poslal več dopisov urada državnega tožilca Ukrajine (v nadaljevanju: UDT) v zvezi s kazenskimi postopki zoper njo, na katere se je ta oprla pri načrtovanju navedenega podaljšanja.

31 Svet je 4. marca 2019 sprejel Sklep (SZVP) 2019/354 o spremembi Sklepa 2014/119 (UL 2019, L 64, str. 7) in Izvedbeno uredbo (EU) 2019/352 o izvajanju Uredbe št. 208/2014 (UL 2019, L 64, str. 1) (v nadaljevanju skupaj: izpodbijana akta).

32 Z izpodbijanima aktoma je bila uporaba zadevnih omejevalnih ukrepov podaljšana do 6. marca 2020, ime tožeče stranke pa je bilo ohranjeno na seznamu, z enako obrazložitvijo, kot je navedena v točki 16 zgoraj, s pojasnilom, ki se glasi:

„Iz podatkov v dokumentaciji Sveta je razvidno, da sta bili pravici O. V. Klymenka do obrambe in do učinkovitega sodnega varstva v kazenskem postopku, na katerega se je oprl Svet, spoštovani. To dokazuje predvsem odločba preiskovalnega sodnika z dne 5. oktobra 2018, s katero je bilo izdano dovoljenje za začetek posebne preiskave v nenavzočnosti."

33 Svet je z dopisom z dne 5. marca 2019 tožečo stranko obvestil o ohranitvi omejevalnih ukrepov proti njej. Odgovoril je na pripombe tožeče stranke iz dopisov z dne 19. decembra 2018, 21. januarja in 4. februarja 2019 ter ji posredoval izpodbijane akte. Postavil ji je tudi rok za predložitev pripomb pred sprejetjem odločitve v zvezi z morebitno ohranitvijo njenega imena na seznamu.

## Dejansko stanje po vložitvi obravnavane tožbe

34 Splošno sodišče je s sodbo z dne 11. julija 2019, Klymenko/Svet (T-274/18, EU:T:2019:509), razglasilo ničnost aktov iz marca 2018 v delu, v katerem se nanašata na tožečo stranko.

35 Sodišče je s sodbo z dne 26. septembra 2019, Klymenko/Svet (C-11/18 P, neobjavljena, EU:C:2019:786), razveljavilo na eni strani sodbo z dne 8. novembra 2017, Klymenko/Svet (T-245/15, neobjavljena, EU:T:2017:792) (glej točko 25 zgoraj), in na drugi strani akte iz marca 2015, marca 2016 in marca 2017 v delu, v katerem se nanašajo na tožečo stranko.

## Postopek in predlogi strank

36 Tožeča stranka je 3. maja 2019 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to tožbo.

37 Svet je 29. julija 2019 vložil svoj odgovor na tožbo.

38 Pisni del postopka je bil končan 20. septembra 2019, saj tožeča stranka ni predložila replike v roku.

39 Ker se je sestava senatov Splošnega sodišča spremenila, je bila zadeva na podlagi člena 27(5) Poslovnika dodeljena petemu senatu, v katerega je bil razporejen nov sodnik poročevalec.

40 Splošno sodišče je 20. novembra 2019 v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 89 Poslovnika stranki pozvalo, naj predložita stališča o posledicah, ki jih je treba v obravnavani zadevi izpeljati iz sodbe z dne 11. julija 2019, Klymenko/Svet (T-274/18, EU:T:2019:509), in sodbe z dne 26. septembra 2019, Klymenko/Svet (C-11/18 P, neobjavljena, EU:C:2019:786). Stranki sta se na ta poziv odzvali v predpisanem roku.

41 V skladu s členom 106(3) Poslovnika lahko Splošno sodišče, če stranke v roku treh tednov od vročitve obvestila o koncu pisnega dela postopka ne podajo predloga, naj se opravi obravnava, odloči, da bo o tožbi odločilo brez ustnega dela postopka. V tem primeru Splošno sodišče meni, da je na podlagi listin v spisu o zadevi dovolj poučeno in je, ker ni bilo takega predloga, sklenilo, da odloči brez ustnega dela postopka.

42 Tožeča stranka Splošnemu sodišču v bistvu predlaga, naj:

– izpodbijana akta razglasi za nična v delu, v katerem se nanašata nanjo;

– Svetu naloži plačilo stroškov postopka.

43 Svet Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– tožbo zavrne;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov;

– podredno, če bi bilo treba izpodbijana akta razglasiti za nična v delu, v katerem se nanašata na tožečo stranko, odredi ohranitev učinkov Sklepa 2019/354, dokler ne začne učinkovati razglasitev delne ničnosti Izvedbene uredbe 2019/352.

**Pravo**

44 Tožeča stranka v utemeljitev tožbe v bistvu navaja pet tožbenih razlogov, od katerih se prvi nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve, drugi na kršitev pravic do obrambe in do učinkovitega sodnega varstva, tretji na neobstoj pravne podlage, četrti na napako pri presoji in peti na kršitev lastninske pravice.

45 Najprej je treba skupaj preučiti drugi in četrti tožbeni razlog, in sicer zlasti v delu, v katerem se Svetu očita, da ni preveril, ali so ukrajinski organi spoštovali pravici tožeče stranke do obrambe in do učinkovitega sodnega varstva, zaradi česar naj bi prišlo do napake pri presoji, storjene pri sprejetju izpodbijanih aktov.

46 Tožeča stranka v okviru teh tožbenih razlogov ob sklicevanju na sodbo z dne 19. decembra 2018, Azarov/Svet (C-530/17 P, EU:C:2018:1031), med drugim trdi, da Svet ni preveril, ali je bila odločba, ki jo je sprejel UDT in na katero se je oprl za ohranitev omejevalnih ukrepov zoper njo, sprejeta ob spoštovanju njenih pravic do obrambe in do učinkovitega sodnega varstva.

47 Tožeča stranka v zvezi s tem Svetu očita, da ni opravil zadostnih preverjanj in da je samovoljno zavrnil stališča, ki mu jih je predložila glede različnih dokumentov, ki jih je posredoval UDT.

48 Natančneje, tožeča stranka trdi, da odločba preiskovalnega sodnika okrožnega sodišča Petchersk v Kijevu z dne 5. oktobra 2018 (v nadaljevanju: odločba preiskovalnega sodnika z dne 5. oktobra 2018), s katero je bilo izdano dovoljenje za začetek posebne preiskave v nenavzočnosti, v nasprotju s trditvami Sveta ni bila sprejeta ob spoštovanju pravic do obrambe in do učinkovitega sodnega varstva, kot sta med drugim določeni v členih 6 in 13 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane v Rimu 4. novembra 1950 (v nadaljevanju: EKČP), in v členu 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina). Na eni strani naj se namreč zoper to odločbo ne bi bilo mogoče pritožiti, na drugi strani pa naj bi bila sprejeta brez upoštevanja zahtev ukrajinskega zakonika o kazenskem postopku (v nadaljevanju: zakonik o kazenskem postopku). Tožeča stranka poudarja, da Svet kljub temu, da ga je o tem obvestila, v zvezi s tem ni opravil nobenega temeljitega preverjanja.

49 Poleg tega tožeča stranka meni, da trajanje zatrjevanega pregona zoper njo v Ukrajini ni razumno, in sicer v smislu člena 6(1) EKČP, in da je tudi po odločbi preiskovalnega sodnika z dne 5. oktobra 2018 očitno, da je edini cilj ukrajinskih organov upravičiti ohranitev zadevnih omejevalnih ukrepov.

50 Od začetka predhodne preiskave naj bi to preiskavo namreč organi, ki so bili zanjo zadolženi, zaradi neobstoja dokazov zgolj odlagali in naj ne bi sprejeli nobene odločitve o tem, da se zadeva predloži v razsojanje sodišču, oziroma o koncu postopka, s čimer so kršili zakonik o kazenskem postopku.

51 Svet med drugim trdi, da je, kot je razvidno iz njegovega dopisa z dne 5. marca 2019, upošteval stališča tožeče stranke, preveril njihovo utemeljenost in glede na informacije, ki jih je prejel UDT, ugotovil, da je obstajalo dovolj razlogov za ohranitev imena tožeče stranke na seznamu. Svet meni, da je v okviru svojega komuniciranja s tožečo stranko preveril trditve, ki jih je ta navedla, s tem, da je postavil

natančna vprašanja in pri UDT pridobil pojasnila. Poleg tega naj bi tožeča stranka uresničevala svojo pravico, da jo v Ukrajini v postopkih, ki se nanašajo nanjo, zastopa odvetnik, in naj bi smiselno izkoristila svoje pravice, zato so bila njena pravna sredstva včasih uspešna.

52 Poleg tega naj iz dopisov, ki jih je tožeča stranka poslala Svetu, ne bi izhajalo, da se je sklicevala na ugovore ali sredstva izpodbijanja, ki so ji bila na voljo na podlagi zakonika o kazenskem postopku, v zvezi z nekaterimi postopkovnimi okoliščinami, kot je začasna ustavitev preiskav ali dejstvo, da te niso bile končane v predpisanem roku.

53 Svet poleg tega opozarja, da so bile v zvezi s tožečo stranko izdane različne sodne odločbe. Šlo naj bi za izdajo odredbe preiskovalnega sodnika okrožnega sodišča Petchersk v Kijevu o pridržanju zaradi privedbe pred sodišče, dovoljenja z dne 1. marca 2017 za izvedbo preiskave v zvezi s postopkom z referenco 42017000000000113 (v nadaljevanju: postopek 113) in odločbe o izdaji dovoljenja za začetek posebne preiskave v nenavzočnosti v okviru postopka z referenco 42014000000000521 (v nadaljevanju: postopek 521). Poleg tega naj bi bilo iz drugih elementov, kot je na primer obvestilo odvetnikom tožeče stranke z dne 21. aprila 2017 o koncu sodne preiskave, ki jim omogočajo vpogled v spis, razvidno, da sta bili v postopkih, ki se nanašajo na tožečo stranko, njeni pravici do obrambe in do učinkovitega sodnega varstva spoštovani.

54 Odvetniki tožeče stranke naj bi bili dobro obveščeni o postopkih, ki potekajo, vendar naj bi okoliščino, da tožeče stranke ni v Ukrajini, uporabili za sklicevanje na postopkovne napake in za to, da bi preprečili, da bi se znašla pred sodišči.

55 Nazadnje, Svet meni, da je lahko preveril, ali je bilo določeno število odločb, sprejetih med izvajanjem kazenskih postopkov, sprejetih ob spoštovanju pravic tožeče stranke do obrambe in do učinkovitega sodnega varstva.

56 Kar zadeva trditve tožeče stranke, ki se nanašajo na predolgo trajanje preiskav in neobstoj obtožbe v zvezi z njo, Svet opozarja, da je od ukrajinskih organov v zvezi s tem zahteval in pridobil pojasnila ter da sta bili preiskavi v zvezi s postopkom 113 in postopkom 521 končani leta 2017 oziroma oktobra 2018, kar naj bi pričalo o poteku postopka.

57 Svet poleg tega trdi, da se je v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, oprl na dovolj trdno dejansko podlago, ker je predložil dokaze o obstoju kazenskih postopkov zoper tožečo stranko v zvezi z odtujitvijo ukrajinskih državnih sredstev na eni strani ter spoštovanju pravice do obrambe in pravice do poštenega sojenja na drugi.

58 Svet v svojem odgovoru na vprašanje iz točke 40 zgoraj nazadnje trdi, da je iz celotnega dopisovanja s tožečo stranko razvidno, da je z UDT preveril trditve, navedene v dopisih tožeče stranke, s tem, da je postavil natančna vprašanja in pridobil pojasnila.

59 Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da morata sodišči Evropske unije pri nadzoru omejevalnih ukrepov zagotoviti načeloma celovit nadzor nad zakonitostjo vseh aktov Unije glede na temeljne pravice, ki so del pravnega reda Unije in med katere spadata med drugim pravici do učinkovitega sodnega varstva in do obrambe, kot sta določeni s členoma 47 in 48 Listine (glej sodbo z dne 11. julija 2019, Klymenko/Svet, T-274/18, EU:T:2019:509, točka 40 in navedena sodna praksa; glej v tem smislu tudi sodbo z dne 26. septembra 2019, Klymenko/Svet, C-11/18 P, neobjavljena, EU:C:2019:786, točki 21 in 22 ter navedena sodna praksa).

60 Zaradi učinkovitosti sodnega nadzora, ki ga zagotavlja člen 47 Listine, se zahteva, da se sodišče Unije v okviru nadzora zakonitosti razlogov, na katerih temelji sklep o uvrstitvi ali ohranitvi imena osebe na seznam oseb, za katere veljajo omejevalni ukrepi, prepriča, da ta sklep, ki je za to osebo posamični akt, temelji na dovolj trdni dejanski podlagi. To pomeni, da je treba preveriti dejstva, ki so navedena v obrazložitvi in na katerih navedena odločitev temelji, tako da sodni nadzor ni omejen na presojo

abstraktne verjetnosti navedenih razlogov, temveč se nanaša na vprašanje, ali so ti razlogi – oziroma vsaj eden od njih, za katerega se šteje, da sam po sebi zadostuje za utemeljitev navedenih aktov – utemeljeni (glej sodbo z dne 11. julija 2019, Klymenko/Svet, T-274/18, EU:T:2019:509, točka 41 in navedena sodna praksa).

61 Sprejetje in ohranitev omejevalnih ukrepov, kakršni so tisti iz Sklepa 2014/119 in Uredbe št. 208/2014, kakor sta bila spremenjena, zoper osebo, za katero je bilo ugotovljeno, da je odgovorna za odtujitev javnih sredstev, ki pripadajo tretji državi, v bistvu temeljita na odločbi organa te države, ki je v zvezi s tem pristojen za uvedbo in izvedbo postopka kazenske preiskave zoper to osebo glede kaznivega dejanja odtujitve javnih sredstev (glej sodbo z dne 11. julija 2019, Klymenko/Svet, T-274/18, EU:T:2019:509, točka 42 in navedena sodna praksa).

62 Čeprav torej Svet na podlagi merila za uvrstitev na seznam, kot je navedeno v odstavku 13 zgoraj, lahko opre omejevalne ukrepe na odločbo tretje države, pa obveznost te institucije, da spoštuje pravici do obrambe in do učinkovitega sodnega varstva, pomeni, da se mora prepričati, da organi tretje države, ki so to odločbo sprejeli, spoštujejo navedeni pravici (glej sodbo z dne 11. julija 2019, Klymenko/Svet, T-274/18, EU:T:2019:509, točka 43 in navedena sodna praksa).

63 Namen zahteve, da mora Svet preveriti, ali so bile ob sprejetju odločb tretjih držav, na katere se namerava opreti, te pravice spoštovane, je zagotoviti, da takšno sprejetje ali ohranitev ukrepov zamrznitve sredstev temelji zgolj na dovolj trdni dejanski podlagi, in s tem varovati zadevne osebe ali subjekte. Svet zato lahko šteje, da odločitev za sprejetje ali ohranitev takšnih ukrepov temelji na dovolj trdni dejanski podlagi, šele po tem, ko sam preveri, da sta bili pravici do obrambe in do učinkovitega sodnega varstva pri sprejetju odločbe zadevne tretje države, s katero namerava utemeljiti sprejetje omejevalnih ukrepov, spoštovani (glej sodbo z dne 11. julija 2019, Klymenko/Svet, T-274/18, EU:T:2019:509, točka 44 in navedena sodna praksa).

64 Poleg tega, čeprav je res, da okoliščina, da je tretja država ena od držav, ki so pristopile k EKČP, zahteva, da Evropsko sodišče za človekove pravice (v nadaljevanju: ESČP) opravi nadzor nad temeljnimi pravicami, ki jih zagotavlja EKČP in ki so v skladu s členom 6(3) PEU del prava Unije kot splošna načela, pa takšna okoliščina ne odpravi potrebe po preverjanju, navedene v točki 63 zgoraj (glej sodbo z dne 11. julija 2019, Klymenko/Svet, T-274/18, EU:T:2019:509, točka 45 in navedena sodna praksa).

65 V skladu s sodno prakso mora Svet v obrazložitvi odločitve o sprejetju ali ohranitvi omejevalnih ukrepov proti osebi ali subjektu vsaj na kratko navesti razloge, zaradi katerih meni, da je bila odločba tretje države, na katero se namerava opreti, sprejeta ob spoštovanju pravic do obrambe in do učinkovitega sodnega varstva. Zato mora Svet, da izpolni svojo obveznost obrazložitve, v odločitvi o naložitvi omejevalnih ukrepov izkazati, da je preveril, ali sta bili ob sprejetju odločbe tretje države, na katero opira navedene ukrepe, ti pravici spoštovani (glej sodbo z dne 11. julija 2019, Klymenko/Svet, T-274/18, EU:T:2019:509, točka 46 in navedena sodna praksa).

66 Nazadnje, Svet se mora, kadar se pri sprejetju ali ohranitvi omejevalnih ukrepov, kakršni so ti v obravnavani zadevi, opre na odločbo tretje države o uvedbi in izvedbi kazenskega postopka proti zadevni osebi zaradi odtujitve javnih sredstev ali premoženja, na eni strani prepričati, da so organi te tretje države ob sprejetju navedene odločbe spoštovali pravici do obrambe in do učinkovitega sodnega varstva osebe, zoper katero teče zadevni kazenski postopek, na drugi strani pa v odločitvi o uvedbi omejevalnih ukrepov navesti razloge, zaradi katerih meni, da so bile ob sprejetju te odločbe tretje države te pravice spoštovane (sodba z dne 11. julija 2019, Klymenko/Svet, T-274/18, EU:T:2019:509, točka 47 in navedena sodna praksa).

67 Glede na ta načela sodne prakse je treba ugotoviti, ali je Svet ti obveznosti spoštoval.

68 Najprej je treba navesti, da čeprav je Svet v izpodbijanih aktih (glej točko 32 zgoraj) sicer res navedel razloge, zaradi katerih je menil, da je bila odločitev ukrajinskih organov, da proti tožeči stranki začnejo in vodijo kazenski postopek zaradi odtujitve javnih sredstev ali drugega premoženja, sprejeta ob spoštovanju pravic do obrambe in do učinkovitega sodnega varstva, je treba vseeno preveriti, ali je Svet pravilno menil, da so navedeni organi v postopkih, na katerih temeljita izpodbijana akta, navedene pravice tožeče stranke spoštovali.

69 Preizkus utemeljenosti obrazložitve, ki se nanaša na vsebinsko zakonitost izpodbijanih aktov in v obravnavanem primeru vključuje preverjanje, ali so elementi, na katere se sklicuje Svet, dokazani in ali so taki, da je z njimi mogoče dokazati, da so ukrajinski organi te pravice spoštovali, je treba namreč razlikovati od vprašanja obrazložitve, ki se nanaša na bistveno postopkovno zahtevo (glej v tem smislu sodbo z dne 15. novembra 2012, Svet/Bamba, C-417/11 P, EU:C:2012:718, točki 60 in 61) in je zgolj posledica obveznosti Sveta, da se predhodno prepriča o spoštovanju navedenih pravic.

70 Proti tožeči stranki so bili uvedeni novi omejevalni ukrepi, ki so bili z izpodbijanima aktoma sprejeti na podlagi merila za uvrstitev iz člena 1(1) Sklepa 2014/119, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2015/143, in člena 3 Uredbe št. 208/2014, kakor je bil spremenjen z Uredbo 2015/138 (glej točki 13 in 14 zgoraj). To merilo določa zamrznitev sredstev oseb, ki so bile opredeljene kot odgovorne za odtujitev ukrajinskih državnih sredstev, vključno z osebami, proti katerim ukrajinske oblasti vodijo preiskavo.

71 Ugotoviti je treba, da se je Svet pri odločanju o ohranitvi imena tožeče stranke na seznamu oprl na okoliščino, da je bila tožeča stranka v kazenskem postopku, ki ga vodijo ukrajinski organi, zaradi kršitev v zvezi z odtujitvijo javnih sredstev ali drugega premoženja, ki so povezane z zlorabo funkcije, ki je bila izkazana z dopisom UDT, katerega kopijo je prejela tožeča stranka (glej točko 30 zgoraj).

72 Ohranitev omejevalnih ukrepov, sprejetih proti tožeči stranki, je torej tako kot v zadevah, v katerih sta bili izdani sodba z dne 26. septembra 2019, Klymenko/Svet (C-11/18 P, neobjavljena, EU:C:2019:786), in sodba z dne 11. julija 2019, Klymenko/Svet (T-274/18, EU:T:2019:509), temeljila na odločitvi ukrajinskih organov, da proti tožeči stranki začnejo in vodijo kazenski postopek v zvezi s kaznivim dejanjem odtujitve ukrajinskih državnih sredstev.

73 Poudariti je treba tudi, da je Svet s tem, da je z izpodbijanima aktoma spremenil Prilogo k Sklepu 2014/119 in Prilogo I k Uredbi št. 208/2014, dodal nov oddelek, ki se v celoti nanaša na pravici do obrambe in do učinkovitega sodnega varstva ter ki je razdeljen na dva dela.

74 V prvem delu je le splošno opozorilo o pravicah do obrambe in do učinkovitega sodnega varstva v skladu z zakonikom o kazenskem postopku. Zlasti so v njem najprej navedene različne procesne pravice, ki jih imajo vse osumljene ali obdolžene osebe v kazenskem postopku na podlagi člena 42 zakonika o kazenskem postopku. Dalje, prvič, v tem delu je opozorjeno, da mora v skladu s členom 306 tega zakonika vsako pritožbo zoper odločbe, dejanja ali opustitve preiskovalca ali tožilca obravnavati preiskovalni sodnik ali krajevno sodišče v navzočnosti pritožnika, njegovega odvetnika ali njegovega zakonitega zastopnika. Po drugi strani je med drugim v njem navedeno, da člen 309 navedenega zakonika opredeljuje odločbe preiskovalnega sodnika, ki jih je mogoče izpodbijati s tožbo. Nazadnje je v njem pojasnjeno, da so številni preiskovalni ukrepi, kot so zaseg premoženja in ukrepi za pridržanje, mogoči samo v primeru odločbe preiskovalnega sodnika ali sodišča.

75 Drugi del navedenega oddelka se nanaša na uporabo pravic do obrambe in do učinkovitega sodnega varstva za vsako osebo s seznama. Natančneje, glede tožeče stranke je v njem pojasnjeno, da sta bili glede na informacije iz spisa Sveta njeni pravici do obrambe in do učinkovitega sodnega varstva med kazenskim postopkom, na katerega se je oprl Svet, spoštovani, kot je bilo razvidno zlasti iz odločbe preiskovalnega sodnika z dne 5. oktobra 2018 (glej točko 32 zgoraj).

76 Prav tako je treba navesti, da je Svet v dopisu z dne 5. marca 2019 (glej točko 33 zgoraj) zgolj navedel, na eni strani, da je iz dopisov UDT razvidno, da zoper tožečo stranko še vedno tečeta postopek 113 in postopek 521 zaradi odtujitve javnih sredstev ali drugega premoženja ter, na drugi strani, da se je glede spoštovanja pravic tožeče stranke do obrambe in do učinkovitega sodnega varstva izrecno skliceval le na postopek 521, pri čemer je pojasnil, da je iz odločbe preiskovalnega sodnika z dne 5. oktobra 2018 razvidno, da sta bili ti pravici v obravnavani zadevi spoštovani. Spoštovanje teh pravic naj bi bilo razvidno iz okoliščine, da je bila navedena odločba sprejeta po javni obravnavi, ob sodelovanju obrambe. Poleg tega naj bi bilo z njo upoštevano, da je bila tožeča stranka oseba, osumljena v navedenem kazenskem postopku, da je bilo njeno ime uvrščeno na „seznam iskanih oseb“, da so bili z obtožbo potrjeni utemeljeni sumi in da so obstajali razlogi za prepričanje, da se je skrivala pred organi, zadolženimi za predhodno preiskavo.

77 Iz tega sledi, da čeprav je Svet v dopisu z dne 5. marca 2019 (glej točko 33 zgoraj) omenil tudi postopek 113, je postopek 521 edini, za katerega potrjuje, da je pri njem dejansko preveril spoštovanje pravic tožeče stranke do obrambe in do učinkovitega sodnega varstva.

78 V zvezi s tem je treba najprej ugotoviti, da Svet ni dokazal, v katerem delu naj bi odločba preiskovalnega sodnika z dne 5. oktobra 2018, ki je povsem procesnopravni akt, dokazovala spoštovanje pravic tožeče stranke do obrambe in do učinkovitega sodnega varstva med postopkom 521. Kot je bilo namreč opozorjeno v točkah 61 in 62 zgoraj, je moral Svet v obravnavanem primeru pred odločitvijo o ohranitvi zadevnih omejevalnih ukrepov preveriti, ali je bila odločitev ukrajinskega pravosodnega organa, da začne in vodi postopke kazenske preiskave v zvezi s kaznivimi dejanji odtujitve javnih sredstev ali drugega premoženja in zlorabo uradnega položaja javnega funkcionarja, sprejeta ob upoštevanju navedenih pravic tožeče stranke.

79 S tega vidika odločbe preiskovalnega sodnika z dne 5. oktobra 2018, ki je v celoti predhodna postopku 521, ne bi bilo mogoče vsaj formalno opredeliti, kot da se z njo začne in vodi postopek preiskave, ki upravičuje ohranitev omejevalnih ukrepov. Vendar je glede na navedeno mogoče priznati, da je Svet to odločbo, ker jo je sprejel sodnik, z vsebinskega vidika dejansko upošteval kot dejansko podlago, ki upravičuje ohranitev zadevnih ukrepov. Preveriti je torej treba, ali je Svet lahko upravičeno menil, da je bilo s to odločbo dokazano spoštovanje pravic tožeče stranke do obrambe in do učinkovitega sodnega varstva.

80 Vendar v nasprotju s tem, kar trdi Svet, iz odločbe preiskovalnega sodnika z dne 5. oktobra 2018 ne izhaja jasno, da so bile te pravice tožeči stranki v obravnavanem primeru zagotovljene. Čeprav je v zvezi s tem sicer res, kot je poudaril Svet v svojem dopisu z dne 5. marca 2019 (glej točko 33 zgoraj), da je bila navedena odločba sprejeta po javni obravnavi, ob sodelovanju predstavnika obrambe, ter da je preiskovalni sodnik v njej ugotovil, da je tožeča stranka osumljena oseba in da je bila uvrščena na „seznam iskanih oseb“, da je tožilec izkazal utemeljeni sum in da so obstajali razlogi za prepričanje, da se je tožeča stranka skrivala pred organi, zadolženimi za predhodno preiskavo, to ne spremeni dejstva, da iz elementov spisa ni razvidno, da je Svet preučil informacije, ki mu jih je tožeča stranka posredovala v dopisih z dne 19. decembra 2018 in 4. februarja 2019.

81 Tožeča stranka je namreč z dokazili trdila, prvič, da v nasprotju z informacijami, ki jih je UDT predložil preiskovalnemu sodniku, njeno ime ni bilo uvrščeno na seznam oseb, za katerimi je razpisana mednarodna tiralica, ki ga je sestavila Mednarodna organizacija kriminalistične policije (Interpol) (v nadaljevanju: seznam iskanih oseb Interpola), drugič, da je na obravnavi pred navedenim sodiščem ni zastopal odvetnik, ki ga je pooblastila, temveč odvetnik, določen po uradni dolžnosti, ki ni mogel zagotoviti ustrezne obrambe, in tretjič, da v obravnavanem primeru niso bili izpolnjeni pogoji za odobritev postopka v nenavzočnosti, na eni strani, in da je bila z odločbo preiskovalnega sodnika z dne 5. oktobra 2018 kršena pravica do učinkovitega sodnega varstva, ker se zoper njo ni mogla pritožiti, na drugi.

82 V zvezi s tem je treba poudariti, prvič, da iz listin iz spisa ni razvidno, da je Svet preveril v kolikšnem obsegu je bila odločba – kakršna je ta v postopku v glavni stvari, zoper katero ni bilo mogoče vložiti pritožbe – skladna s členom 42 zakonika o kazenskem postopku, izrecno navedenem v oddelku z izpodbijanimi akti v zvezi s pravicama do obrambe in do učinkovitega sodnega varstva (glej točko 74 zgoraj), v skladu s katero ima osumljenec pravico, da „izpodbija odločitve, dejanja in opustitve preiskovalca, tožilca in preiskovalnega sodnika“.

83 Drugič, iz listin v spisu ni razvidno, da je Svet kljub informacijam, ki mu jih je predložila tožeča stranka, preveril razloge, zaradi katerih je niso zastopali odvetniki, ki jih je imenovala sama, temveč odvetnik, imenovan po uradni dolžnosti.

84 Natančneje, res je, kot opozarja Svet, da je januarja 2019 v odgovor na zahtevo, naslovljeno na ukrajinske organe, ki se je med drugim nanašala na vprašanje, ali je tožečo stranko na obravnavi pred preiskovalnim sodnikom zastopal odvetnik, prejel dopis UDT z dne 22. januarja 2019, v katerem je bilo navedeno, da je obrambo tožeče stranke zagotovil odvetnik centra za brezplačno pravno pomoč, ki ga je imenoval preiskovalni sodnik po uradni dolžnosti. Vendar je treba poudariti, na eni strani, da se je tožeča stranka v svojem dopisu z dne 4. februarja 2019, poslanem v roku, ki ga je določil Svet v odgovoru na njen dopis z dne 25. januarja 2019, pritožila zato, ker je niso zastopali odvetniki, ki jih je imenovala, ne pa zaradi neobstoja pravnega zastopanja, in na drugi strani, da se je Svet zadovoljil z odgovorom UDT, v katerem je bil med drugim le povzet obsežen del odločbe preiskovalnega sodnika, ne da bi bili dejansko upoštevani elementi, na katere se je sklicevala tožeča stranka v zvezi z določitvijo odvetnika, imenovanega po uradni dolžnosti s strani preiskovalnega sodnika.

85 Iz odločbe preiskovalnega sodnika z dne 5. oktobra 2018 je namreč razvidno, da je bil ta obveščen o obstoju odvetnika, ki ga je imenovala tožeča stranka, ker ta sodnik navaja, da mu je bilo vročeno novo mnenje o sumu, izdano 6. marca 2018. V teh okoliščinah Svet, ki mora v primeru izpodbijanja dokazati utemeljenost razlogov, navedenih proti zadevni osebi (glej v tem smislu sodbo z dne 26. septembra 2019, Klymenko/Svet, C-11/18 P, neobjavljena, EU:C:2019:786, točka 38 in navedena sodna praksa), v obravnavanem primeru ni izpolnil svoje obveznosti zagotoviti spoštovanje pravice do obrambe tožeče stranke v okviru postopka 521.

86 Tretjič, iz listin v spisu ni razvidno, na eni strani, na katere informacije se je preiskovalni sodnik oprl pri ugotovitvi, da je bilo ime tožeče stranke uvrščeno na seznam oseb, ki jih išče Interpol, in na drugi strani, zakaj se je Svet zadovoljil zgolj s trditvami UDT in preiskovalnega sodnika v zvezi s tem, kljub vsem dokumentom, ki mu jih je predložila tožeča stranka in ki dokazujejo, da njenega imena ni na seznamu oseb, ki jih išče Interpol.

87 Poleg tega ta zadnji vidik ni nepomemben v okviru presoje spoštovanja pravic tožeče stranke do obrambe in do učinkovitega sodnega varstva, glede na člen 297-4 zakonika o kazenskem postopku, v skladu s katerim je uvrstitev na seznam oseb, za katere se zahteva prijetje na meddržavni ravni oziroma je zoper njih razpisana mednarodna tiralica, eden od dveh pogojev, ki ju mora tožilec dokazati, ko predlaga, da se postopek vodi v nenavzočnosti.

88 V zvezi s tem je treba poudariti, da je preiskovalni sodnik v odločbi z dne 5. oktobra 2018 navedel oba pogoja, ne da bi se izrecno izrekel o pogoju, ki se nanaša na uvrstitev imena zadevne osebe na seznam. Glede UDT je treba ugotoviti, da se ta v dopisu z dne 22. januarja 2019 omejuje na navedbo, da je bilo ime tožeče stranke 5. junija 2014 vključeno na mednarodni seznam oseb, za katerimi je razpisana mednarodna tiralica, in da so bile ustrezne informacije zabeležene v spisu generalnega sekretariata Interpola, da pa so bile nato blokirane do preučitve pritožbe zaradi ugovorov, ki jih je podala tožeča stranka.

89 Četrtič, kar zadeva spoštovanje pravice tožeče stranke do sojenja v razumnem roku, iz dopisov UDT ni razvidno, zakaj je bila glede na dolgotrajno odsotnost tožeče stranke z ukrajinskega ozemlja, o čemer so bili ukrajinski organi obveščeni, preiskovalnemu sodniku zahteva, da se postopek vodi v nenavzočnosti, predložena šele 9. julija 2018, to je več kot štiri leta po začetku predhodne preiskave.

90 Prav tako je treba ugotoviti, da je UDT v odgovor na vprašanje Sveta z dne 18. januarja 2019 predložil celotno različico odločbe o postopku v nenavzočnosti in da ukrajinski organi do sprejetja izpodbijanih aktov niti niso Sveta obvestili o napredovanju postopka 521 glede na navedeni sklep o odobritvi izvedbe postopka v nenavzočnosti niti ni ta podal pobude, da bi od njih zahteval informacije v zvezi s tem. Poleg tega je UDT v dopisu z dne 22. januarja 2019 le navedel, da bo obtožnica zoper tožečo stranko poslana sodišču, ko bo obramba seznanjena z elementi kazenskega postopka v teku.

91 Glede trditve, da Svet sklepa o obstoju drugih sodnih odločb, sprejetih v zvezi s tožečo stranko (glej točko 53 zgoraj), je treba opozoriti, kot je bilo že navedeno v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 11. julija 2019, Klymenko/Svet (T-274/18, EU:T:2019:509, točka 81), da te sodne odločbe spadajo v okvir kazenskih postopkov, zaradi katerih je bila upravičena uvrstitev imena tožeče stranke na seznam in njegova ohranitev na njem, ter so glede na te kazenske postopke zgolj stranske, ker se bodisi nanašajo na začasne odredbe ali pa so procesne.

92 Takšne odločbe, ki se lahko uporabijo kvečjemu za dokaz obstoja dovolj trdne dejanske podlage, in sicer dejstva, da so bili v skladu z merilom za uvrstitev zoper tožečo stranko uvedeni kazenski postopki, ki so se med drugim nanašali na kaznivo dejanje odtujitve sredstev ali premoženja ukrajinske države, pa same po sebi ne morejo biti dokaz, da je bila odločitev ukrajinskih pravosodnih organov, da začnejo in vodijo navedene kazenske postopke, na katerih v bistvu temelji ohranitev omejevalnih ukrepov zoper tožečo stranko, sprejeta ob spoštovanju njenih pravic do obrambe in do učinkovitega sodnega varstva.

93 Poleg tega je treba v zvezi z okoliščino, da naj bi tožeča stranka priznala, da je imela 21. aprila 2017 dostop do spisa, ki ga je v zvezi z njo imel UDT, ugotoviti, da je to nujen, vendar nikakor ne zadosten pogoj za oceno, da sta bili pravici tožeče stranke do obrambe in do učinkovitega sodnega varstva spoštovani (glej v tem smislu sodbo z dne 11. julija 2019, Klymenko/Svet, T-274/18, EU:T:2019:509, točka 88).

94 Vsekakor se Svet ne sklicuje na nobeno listino iz spisa v postopku, v katerem sta bila sprejeta izpodbijana akta, iz katere bi izhajalo, da je preučil odločbe ukrajinskih sodišč, ki so bile navedene na splošno, in da je lahko iz tega sklepal, da so bile procesne pravice tožeče stranke vsebinsko spoštovane.

95 Poleg tega Svet tudi ni pojasnil, kako je mogoče na podlagi obstoja teh sodnih odločb šteti, da je bilo varstvo zadevnih pravic zagotovljeno, medtem ko je bil, kot je tožeča stranka trdila v dopisih, poslanih Svetu, postopek 521, ki se je začel aprila 2014 in se je nanašal na dejanja, domnevno storjena med letoma 2011 in 2014, še vedno v fazi predhodne preiskave, obravnavana zadeva pa ukrajinskemu sodišču ni bila predložena v vsebinsko obravnavo, temveč kvečjemu v obravnavo v zvezi s postopkovnimi vprašanji.

96 Člen 47, drugi odstavek, Listine, ki je merilo, na podlagi katerega Svet presoja spoštovanje pravice do učinkovitega sodnega varstva, določa, da ima vsakdo pravico, da o njegovi zadevi pravično, javno in v razumnem roku odloča neodvisno, nepristransko in z zakonom predhodno ustanovljeno sodišče (glej v tem smislu sodbo z dne 11. julija 2019, Klymenko/Svet, T-274/18, EU:T:2019:509, točka 84 in navedena sodna praksa).

97 Ker Listina vsebuje pravice, ki ustrezajo pravicam, zagotovljenim z EKČP, kot so te, določene v členu 6, sta njihova vsebina in obseg v skladu s členom 52(3) Listine enaka kot vsebina in obseg pravic, ki ju določa EKČP.

98 V zvezi s tem je treba spomniti, da je ESČP pri razlagi člena 6 EKČP na eni strani navedlo, da je cilj načela razumnega roka med drugim varovati obdolženca pred predolgim trajanjem postopka in preprečiti, da bi bila ta oseba predolgo v negotovosti glede izida postopka, kot tudi preprečiti zamude, ki bi lahko ogrozile učinkovitost in verodostojnost izvajanja sodne oblasti (glej ESČP, 7. julij 2015, Rutkowski in drugi proti Poljski, CE:ECHR:2015:0707JUD007228710, točka 126 in navedena sodna praksa). Na drugi strani je ESČP menilo, da je kršitev tega načela mogoče ugotoviti zlasti takrat, kadar je v preiskovalni fazi kazenskega postopka več obdobij nedejavnosti, ki jih je mogoče pripisati pristojnim preiskovalnim organom (glej v tem smislu ESČP, 6. januar 2004, Rouille proti Franciji, CE:ECHR:2004:0106JUD005026899, točke od 29 do 31; 27. september 2007, Reiner in drugi proti Romuniji, CE:ECHR:2007:0927JUD 000150502, točke od 57 do 59, in 12. januar 2012, Borisenko proti Ukrajini, CE:ECHR:2012:0112JUD 002572502, točke od 58 do 62).

99 Poleg tega iz sodne prakse izhaja, da mora Svet, kadar omejevalni ukrepi proti določeni osebi veljajo že več let, in to v bistvu še vedno zaradi iste predhodne preiskave, ki jo vodi UDT, podrobneje obravnavati vprašanje, ali so morda ukrajinski organi kršili temeljne pravice te osebe (glej v tem smislu sodbo z dne 30. januarja 2019, Stavytskyi/Svet, T-290/17, EU:T:2019:37, točka 132).

100 Zato bi moral Svet v obravnavani zadevi navesti vsaj razloge, iz katerih je kljub trditvam tožeče stranke iz točke 95 zgoraj lahko menil, da je bila njena pravica do učinkovitega sodnega varstva pri ukrajinskem pravosodnem organu – ki je seveda temeljna pravica – spoštovana glede vprašanja, ali je bila njena zadeva obravnavana v razumnem roku (glej v tem smislu sodbo z dne 11. julija 2019, Klymenko/Svet, T-274/18, EU:T:2019:509, točka 87).

101 Zato glede na listine iz spisa ni mogoče ugotoviti, da je Svet na podlagi elementov, ki jih je imel ob sprejetju izpodbijanih aktov, lahko preveril, ali je bila odločba ukrajinskih pravosodnih organov sprejeta ob spoštovanju pravic tožeče stranke do učinkovitega sodnega varstva in do obravnavanja njene zadeve v razumnem roku.

102 Prav tako je treba v zvezi s tem tudi opozoriti, da sodne prakse, v skladu s katero Svetu ali sodišču Unije v primeru sprejetja odločitve o zamrznitvi sredstev, kakršna je ta v zvezi s tožečo stranko, ni treba preveriti utemeljenosti preiskav, ki se v Ukrajini vodijo zoper osebo, na katero se nanašajo ti ukrepi, ampak izključno utemeljenost odločitve o zamrznitvi sredstev glede na dokument ali dokumente, na katerih ta odločitev temelji, ni mogoče razlagati tako, da Svet ni dolžan preveriti, ali sta bili ob sprejetju odločbe tretje države, na podlagi katere namerava sprejeti omejevalne ukrepe, spoštovani pravici do obrambe in do učinkovitega sodnega varstva (glej v tem smislu sodbo z dne 11. julija 2019, Klymenko/Svet, T-274/18, EU:T:2019:509, točka 90 in navedena sodna praksa).

103 Glede na vse navedeno ni dokazano, da se je Svet pred sprejetjem izpodbijanih aktov prepričal, da so ukrajinski pravosodni organi v kazenskih postopkih, na katere se je oprl, spoštovali pravici tožeče stranke do obrambe in do učinkovitega sodnega varstva. Iz tega sledi, da je Svet s tem, da se je odločil ohraniti ime tožeče stranke na seznamu, storil napako pri presoji.

104 V teh okoliščinah je treba izpodbijana akta v delu, v katerem se nanašata na tožečo stranko, razglasiti za nična, ne da bi bilo treba preizkusiti druge tožbene razloge in trditve tožeče stranke.

105 V zvezi s predlogom, ki ga je Svet podal podredno (glej točko 43, tretja alinea, zgoraj) in ki se v bistvu nanaša na ohranitev učinkov Sklepa 2019/354 do izteka roka, določenega za vložitev pritožbe, in če bi bila pritožba vložena, do odločbe v zvezi z njo, zadošča ugotovitev, da je imel Sklep 2019/354 učinke le do 6. marca 2018. Zato njegova razglasitev ničnosti s to sodbo ne vpliva na obdobje po tem datumu, tako da ni treba odločiti o vprašanju ohranitve učinkov tega sklepa (glej sodbo z dne 11. julija 2019, Klymenko/Svet, T-274/18, EU:T:2019:509, točka 93 in navedena sodna praksa).

**Stroški**

106 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Ker Svet ni uspel, se mu v skladu s predlogi tožeče stranke naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (peti senat)

razsodilo:

1. **Sklep Sveta (SZVP) 2019/354 z dne 4. marca 2019 o spremembi Sklepa 2014/119/SZVP o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini in Izvedbena uredba Sveta (EU) 2019/352 z dne 4. marca 2019 o izvajanju Uredbe (EU) št. 208/2014 o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini se razglasita za nična v delu, v katerem je bilo ime Oleksandra Viktorovycha Klymenka ohranjeno na seznamu oseb, subjektov in organov, za katere se uporabljajo ti omejevalni ukrepi.**

2. **Svetu Evropske unije se naloži plačilo stroškov.**

Spielmann Spineanu-Matei Mastroianni

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 25. junija 2020.

Podpisi